

Върба Върбина с. ж. верба, ива: Рожба да си родиш, Кога върба цъвни. *Д. 57, 6.* Крива-та върба крива да бидить. *М. 36.* „Тя щещъ, Радо, да си видишъ, Твой-та, Радо, клети рода; Кога роди върба грозде, А ракиа жълти дюли.“ *ib. 107.* Чедя стекле, како върбе грозю. *ib. 233.* Благоуханна върба. *Пк. 63.* На пѣсакътъ растатъ най-добре храстеци отъ червените върбе. Тие върбе са садатъ лесно и растатъ бързо. *З. 249.* Ангелска жена, Ты, красна върбина. *Л. Д. 1872 р. 225.* За чистеніе змѣи стлѣчени въглища отъ върбѣ 5 драма. *ib. 1869 р. 218.* **Върбинъ Върбовъ** прилаг. произв. отъ предш. реченія: Върбино грозю. *М. 233.* Скрыца, като върбовъ клинъ. *Ч. 223.* Лѣсы-ты, на кои-то ся хранять бубы, най-добръ е да сѣ сплетени отъ върбовѣ вършинѣ. *Л. Д. 1874 р. 195.* Върбови чърни гжбы *подъ трибовъ. Пк. 40. Ср. са. гжба.*

Върбалакъ Върбнякъ с. м. пвнякъ (син. върболозъ): На често по край тѣя рѣки, подъ гжсти високи върбалаци са виждатъ воденици. *Зк. 7.* Рибаринътъ казва на другаринътъ си: Камъ коя страна да трѣгнемъ? „Хайде да идеме каде върбнякътъ, Азъ мисла че тамъ ще да намѣриме голѣми сомове.“ *З. 93.* И върбалака младъ, засмѣнъ, Отъ тънакъ вѣтрець разлюленъ. *Пс. 11—12 р. 142.*

Върбани имя собств. селенія: Течить река студена низъ стредъ село Върбани, Що наlea река-та до две върби китени, На върби-те имаше два одара шарени. *М. 74.*

Върбица имя собств. селенія: Въ това Герловско укряжіе само единчю знамянито село българско ся е съхранило, Върбица, на странѣ отъ тѣя села турскы. *Гп. 181.*

Върбица с. ж. Лазарево (вербное) Воскресеніе: Неговы-ты проповѣди привлекохъ народа да дохожда всякой день въ черквѣ, въ кож-то той отнапредъ стѣпяше отъ Върбициѣ на Върбициѣ. *Л. Д. 1869 р. 136. Ср. подъ сл. ладувамъ. Пк. 7. Ладо ладо! Гп. 169.*

Върболозъ с. м. пвнякъ: Изведнашъ предъ тебе са засинява стариятъ днѣпръ между зелена тѣрстка и червеннятъ „върболозъ.“ *З. 65.*

Вървежъ с. м. 1) шагъ, походка: Тя искала да ускори вървежа си отъ страхъ да не би той да ѣ стори тука на това нѣмо мѣсто нѣкоя лошевина. *Л. Д. 1875 р. 140.* Като пѣшкѣше отъ умореный си вървежъ—не можеше да изговори. *РА. 168.* Той имаше неговото благодущіе заедно съ неговата снага и неговъ величественъ вървѣжъ. *Т. 2.* Той гледаше въгнуемата ѣ одежда и благородныя ѣ вървѣжъ. *ib. 114.* 2) ходъ, движеніе, обращеніе, путь, развитіе: Базентъ